

מסורת הש"ס

רש"י

נערה המאורסה פרק עשירי גדרים

ר"ן

עו. עו.

עין משפט
גם מצוה

אימא סיפא אם מטעילין עליה טמאה וכו' טמאה וכו' טמאה וכו' טמאה וכו'.
שטירה ע"י טבילה זו. וכותביה גבי נדרים אם מפר אדם נדריו
אשתו לאחר שחלו עליה תאמר שיפר קודם שחלו לכשיחולו שיהיו מופרין
אלמא מיחל חיילי והשתא קאי רישא לפיכא: אמרי רבנן לא קיים
לבו בטעמיה דר"א וכו' והכי תיובתין. מסיפא

איסורו עדיין ממה שכבר חל מקוה יוכיח שמתערב את הטמאים אחר
שירדה להם טומאה ואינו מזיל על הטמאים שאם טבל בעודו טהור
לא מהניא ליה טבילה שלא יבא ליה טומאה אם יגע אחר כן בשרץ
ולדרכה דרשינא דכפירא^א מוהנוגע בצנלתא יטמא הלל אומר אפילו
הם בנזון פתחים: ש"מ לא חיילין. דהא

הגהות הב"ח

(א) גבי ליה טהור
לכשיטמא:

תוספות

אימא סיפא אם מטבילין כלי
כלי טמא לפדה אונו
דין שטבילו כלי טהור
לכשיטמא לפדה. לפי
פסדת דרך, וכי היכי
דהא ליתיה הא נמי ליתיה
לפני דין, ואפי"פ שמפר
מדרי שחלו כבר לא יפר
מדרי שלא חלו: ש"מ
חיילי. מדא' ליה רבנן
לר"א ולפי דבריו חייל
נזון שטיבילו לכשיטמאו
ותחול הטמאה לטהרה,
מלל דשמעיה ליה דפי' א'
הכפירה שמוטלת הפה
לכשחל הנדר להפקיעו,
אלמא חיילי: אמרי. כלי
לא, אמרי בני הישיבה
דמאבק' אינן לנכוס מרי,
דבנת לא קיים להו בטעמי'
דר"א ופי' סבר חיילי או
לא חיילי: והכי אמרי'
ליה אי' ס"ל דלא חיילי
מקוה תיובתך. שאני
מזיל על טמאה מחלו.
ואי ס"ל דחיילי וצטלי
הכי כלי מיתבך. שאני
טבילי בעוד שהיא טהור,
לכשיטמא לטהר. ק' פי'
הכ"ר לעיור: והיבא
לפי גרסא זו ד' דפרכי'
דמקוה יוכיח היינו משמ
דכלי יוכיח, ומיהו גופא
מזו לנכוס ר"א דחיילי
מזו מכלל, דמזי לממרא
מקוה יוכיח שפעלה טמא
מטומאתו ואינו מטהר
טהור לכשיטמא אש טבל
בעודו טהור, דכא'
כלי ואין טבילי כלי
לכשיטמא לטהר, ואמאי
שינו לשונם ממי' במקוה.
ויאלה נכוס' הי' יתבך נר'
היור. ש"מ אמרו לו לר"א
ומה אדם שאינו מטמא
את הטמאים מוטמאתם,
פי' בלע טבטמ טמאה
טמא ממ' דלמי' פ'
במה המקשה (חולין ע"א):
שאינה מטמאת בהזאת ג'
ושביע' דלמי', מזיל על
הטהורים מליטמא, פי'
מזיל בלע טבטמ טהורי'
ונכנס להחל המה דלמי'
פ' כימה המקשה (שם)
דמי' טהרה בלועה ולא
מטמאה, מקוה שפעלה את

אימא סיפא אמרו לו לר"א אם מטבילין כלי
טמא ליטהר ויבילו כלי א'^א לכשיטמא ליטהר
שמע מינה חיילין אמרי רבנן לא קיימי להון
בטעמיה דר"א והכי קאמרי ליה מאי סבירא
לך אי סבירא לך דחיילין ובטלין תהוי כלי
תיובתך אי לא סבירא לך דחיילין תהוי
מקוה תיובתך ת"ש אמר להם ר"א ומה זרעים
טמאים כיון שזרעין בקרקע טהורין זרועין
ועומדים לא כל שכן ש"מ לא חיילין ורבנן
לא דרשי ק"ו והא תניא א' יכור ימכור אדם
את בתו כשהיא נערה אמרת ק"ו ימכורה כבר
יוצאה אינה מכורה אינו דין ישא תימכר
אין

מוסף רש"י

מכורה כבר יוצאה.
אמה הכשרה יוצאה
בסימני נערו, כדפתיח
ויאלה חס' אלו ימי נערו
(ערבין כ"ט.).

פירוש הרא"ש

אימא סיפא אם מטבילין
כלי טמא ליטהר ויבילו
כלי לכשיטמא ליטהר.
פי' אחר שפעלה יטהר
טבילה זו: ש"מ חיילי.
מקראמי ליה רבנן לר"א
דמאבק' אינו טמא מתרין
דמאבק' אין להוכיח דר"א
לא קיים להו בטעמיה דר"א
אז סבר דחיילי וצטלי אז
לא חיילי ללז ומיניה לא
מקוה אח' ממוה א' סבר
דלא חיילי ומטבילת כלי
כבר דחיילי וירסיא
או לה נראה דהך פירכא
סבר דדברי רבנן מכלי אז
הכי דחיילי מזו מיתבך
מקוה אז סבר לא חיילי
מקוה יוכיח שאין מזיל על
הטהור מלכב טומאה כלי
פסדת דחיילי ופקעי אכתי
מקוה יוכיח שפעלה טמא
מטומאתו ואינו מטהר את
הטהור אם טבל במקוה
לכשיטמא שיהיה אחת
שזין מקוה דחיילי פי'
וקטפי' מלי הכן נראה
בדפוס דבינו יתבך נר'
היור. מ"ס אמרו לו לר"א
ומה אדם שאינו מטמא
הטמאים מוטמאת פי' אם
בלע טבטמ טמאה טמא מת
הזה וישנו ועצל הטהור
הי' הוא כמו הישיבה
ולא טהרה טבילה והזאת
החכם שפעלה (חולין
פ' כימה המקשה (שם)
ע"א): מציל את ההטהורים
מליטמא. אם בלע טבטמ
טהורה ונכנס ללהל המה
או אינו דין שישיל על הטמאים מליטמא כגון אם עמד על
שקעתן מוח' למקוה יזיל עליו שלא יקבל טומאה בעודו במקוה הלז בעודו במקוה ויבתי' דרשי' והנוגע בצנלתא
יטמא אפילו הוא בנזון המים וא"כ ה"י לית לן למידן א"ש אם מפר נדרים משמדור בדבשלו זה יפר עד שלא מור
דמקוה יוכיח אלמא לר"א קאמר דלא חיילי דומיא דמקוה ותו מימי' ליה מכלי אז סבר דחיילי: ת"ש אמר להו ר"א
ובה ורעי' וכו' דריש' דר"א שמינו שזנין ק"ו כי הוהא דנדרים דהא דקד"ל זרעים וזרעים אינן מקבלין טומאה
לא אמאי אלא מהאי ק"ו מה זרעים עמאלין כיון שזרעין בקרקע טהורין כדפתיח וטמאים שזרעין
בקרקע שזין טמאים שזרעין על כל זרע וזע' אשר זרע טהור הוא יכול אפי' לא שפרשו מ"ל הוא כהייתו יסא:
ורועין ועומדין לא ב"ש. שלא יקבלו טומאה ובי הכי דלוחמי' בהאי ק"ו אורז נמי בהא דלם מפר נדרים נר': ש"מ
לא חיילי. דומיא דזרעים דאינן מקבלין טומאה כלל: אמרת ק"ו מבירה כבר יוצאה. כדדרשינן צפיק' דקדושין (ד'
ק') ואלה חס' אלו ימי נערו:

הטמאים מוטמאתם, טמא דטביל, אינו דין שיזיל על הטהורי' מליטמא, כגון אם הכניס אדם כל גופו במקוה ונגוע בשרץ
ונצלה, ודרשי' בפי' (ט) ונוגע בצנלתא יטמא הלל או אפי' הם בנזון המים אוטמי' שנוגע כל גופו על גופו
גזרת הכוזה שלא יגע בטומאה שבעת טבילה, אלמא לא אמרי' דמקוה מזיל מליטמא לטהר, הי' לא הוה כל לזון חן
ק"ו אם מפר נדרי' שלא בראו כו' שברי ק"ו דלם [ומקוה דומה לו ולא] דייק' ליה, לא' שני המס' דגלי קרא. ש"מ
דלא חיילי, מדא' ליה רבנן דלפי דבריו הל"ל חן ק"ו דמקוה יזיל על הטהורי' מליטמא אלמא הכי אית ליה בהפירא. אז
שזנין בק"ו דלע"י אם מפר נדרי' כו', דקד"ל צעלמא דרועי' זרועי' בקרקע אינן מקבלין טומאה ולא אמי אלם כ"ש
מק"ו מהי' כלי מיתבך. והשתא ינשא דמקוה לא מזו רבנן למפרך לר"א דחיילי מק"ו דלם, דהא משמע מק"ו דלא
חיילי ואינו דומה לו לכ' לא מצי' לאותוהי' לר"א דחיילי, אלמא מכלי: ת"ש א"ל ר"א ובה דרעי' וכו'. פי' השיב לה' כ"ש
שזנין בק"ו דלע"י אם מפר נדרי' כו', דקד"ל צעלמא דרועי' זרועי' בקרקע אינן מקבלין טומאה ולא אמי אלם כ"ש
מק"ו ומה זרעי' טמאי' כיון שזרעים בקרקע טהורים, כדחמי' בפי' (שמי' פתי' א') מנין לזרעי' שזרעים בקרקע טהורי'
ש"מ (ויקרא א') על כל זרע אשר זרע טהור יכול אפי' לא שפרשו מ"ל [הוא] כהייתו יסא: ורועי' ועומדין לא ב"ש. שלא
יקבלו טומאה. וכס' שחמס' מירי' בן ק"ו אורי' יז שחם מפר נדרי' שחאו כו': ש"מ ימי' לא חיילי ר"א דין חן ק"ו
וכי' משה שמעלה טמא מטומאתו ואינו מזיל לטהור מליטמא, וז"ל דמקוה אינו דומה לזרעי' דשחאו איבי' למפרך דמקוה
דשי' דין שלא ממכר. אחר שהצריכה סימנין. והכא נמי אית לן ק' למדרש קל וחומר אם מפר נדרים שחלו אינו דין שיפר נדרים שלא חלו:
ומהדרין

זרעים וזרעים לכ"ש ולא יטמאנו כלל כמו כן א' נדרי' דלא חיילי כלל ומימי' אמאי לא אמרי' נקדך ב"ו. בי' מדעי' של נערו' לנצרו': במורה ברר יוצאה. כדדרשינן צפיק' דקדושין (ד'
ק') ואלה חס' אלו ימי נערו: ורבנן לא דרשי' ק"ו והנתי' יבול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה ב"ו. בי' מדעי' של נערו' לנצרו': במורה ברר יוצאה. כדדרשינן צפיק' דקדושין (ד'
ק') ואלה חס' אלו ימי נערו:

אדם וזרעים לכ"ש ולא יטמאנו כלל כמו כן א' נדרי' דלא חיילי כלל ומימי' אמאי לא אמרי' נקדך ב"ו. בי' מדעי' של נערו' לנצרו': במורה ברר יוצאה. כדדרשינן צפיק' דקדושין (ד'
ק') ואלה חס' אלו ימי נערו: ורבנן לא דרשי' ק"ו והנתי' יבול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה ב"ו. בי' מדעי' של נערו' לנצרו': במורה ברר יוצאה. כדדרשינן צפיק' דקדושין (ד'
ק') ואלה חס' אלו ימי נערו: